

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE
Oddelek v NOVI GORICI
Rejčeva ulica 7
5000 NOVA GORICA

REPUBLIKA SLOVENIJA		
INFORMACIJSKI POOBlašČENEC		
Prejeto:	08-11-2007	Sig. znak:
Vredn.:		610
Šifra zadeve:	021-40/2005/5	Priloge:

U 92/2006-8

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, Oddelek v Novi Gorici je v senatu pod predsedstvom višje sodnice Nevenke Zajc, ob sodelovanju višjega sodnika svetnika Igorja Lučovnika in višjega sodnika Andreja Orla kot članov senata ter višje pravosodne svetovalke Katje Fabjan kot zapisničarice, v upravnem sporu, ki ga je sprožila tožeča stranka Ministrstvo za promet RS, ki jo zastopa Državno pravobranilstvo Republike Slovenije, zoper toženo stranko Informacijskega pooblaščenca RS, zaradi dostopa do informacij javnega značaja, o tožbi tožeče stranke zoper odločbo tožene stranke št. 021-40/2005/5 z dne 17.1.2006, na nejavni seji dne 4.10.2007

odločilo:

Tožba se zavrne.

Obrazložitev:

Tožena stranka je z izpodbijano odločbo pritožbo tožeče stranke zavrnilo v delu ki se nanaša na zahtevo, da ji Ministrstvo za promet RS predloži dokumente o izpitnih vprašanjih, na katere je posamezni kandidat odgovarjal, dokumente za strokovni izpit za pridobitev naziva "Mornar - motorist v obalnem morju", prošnje za pristop k strokovnemu izpitu za pridobitev naziva "Mornar - motorist v obalnem morju", prijave za pristop k VHF GMDSS izpitu in prijave za pristop k izpitu za voditelja čolna, v ostalem delu pa pritožbi ugodila in Ministrstvu za promet RS naložila, da prosilcu omogoči vpogled v priročnike ali programe za izvedbo in organizacijo tečajev oziroma usposabljanj ter da mu v roku 15 dni posreduje preostale zahtevane dokumente kot so, odločbe, s katerimi se dovoli ali podaljša dovoljenje za izvajanje tečajev z namenom izobraževanja kandidatov za pridobitev potrdila za upravljanje z VHF GMDSS postajo in predpisana dokazila, ki jih je potrebno priložiti za njihovo izdajo; sklepe o imenovanju izpitne komisije za opravljanje izpita za pridobitev potrdila za upravljanje z VHF GMDSS postajo; zapisnike o poteku izpita za pridobitev potrdila o usposobljenosti za upravljanje z VHF GMDSS postajo; potrdila o opravljenem tečaju na simulatorju za ravnanje z VHF in DSC GMDSS radijsko postajo; zapisnike o pregledu in izpolnjevanju pogojev, ki jih morajo pravne in fizične osebe izpolnjevati za usposabljanje kandidatov za opravljanje tečajev za voditelja čolna, ter tečajev za preizkus znanja za upravljanje čolna; pooblastila za opravljanje tečajev za izpite za voditelja čolnov in preizkus znanja za upravljanje čolnov, predpisana dokazila, ki jih je potrebno priložiti za njihovo izdajo, in edini sklep, s katerim se je vloga za izdajo pooblastila zavrgla; sklepe o sestavi izpitne komisije in imenovanju

izpraševalcev za izpit "Voditelj čolna" in za strokovni izpit za pridobitev naziva "Mornar motorist v obalnem morju"; zapisnike o poteku izpita za "Voditelja čolna"; odločbe o izpolnjevanju predpisanih pogojev za pristop k opravljanju strokovnega izpita za pridobitev naziva "Mornar motorist v obalnem morju" in predpisana dokazila, ki jih je potrebno priložiti za njihovo izdajo; zapiske o opravljenem strokovnem izpitu za pridobitev naziva "Mornar motorist v obalnem morju" pri čemer je iz vseh dolžan izbrisati osebna imena in priimke izvajalcev izobraževanj, izpitnih kandidatov in udeležencev usposabljanj, imetnikov dovoljenj, njihove rojstne datume in kraje, naslove, telefonske številke, državljanstvo, potrdil, dokumentov in odločb, ki se nanje nanašajo. Prosilec je dne 4.2.2005 na Ministrstvo za promet RS, Upravo Republike Slovenije za promet naslovil zahtevo za dostop do informacij javnega značaja ki so navedene v izreku izpodbijane odločbe. Ministrstvo za promet RS je na zahtevo tožeče stranke izdalo odločbo št. 041-4/2005/7 z dne 31.3.2005 s katero je delu njegovega zahtevka v celoti ugodilo, delno je ugodilo zahtevku za posredovanje kopij vlog kandidatov za pridobitev naziva "Mornar motorist v obalnem morju", v celoti pa je zavrnilo zahtevo po dokumentih o posameznem izpitnem roku (razen osebnih podatkov) iz katerih so razvidni način in datumi prijavljanj ter usposobljenosti kandidatov za izpit s strani pooblaščenih izvajalcev tečajev GMDSS, zapisniki izpitnih komisij za posamezne roke o lokaciji, poteku, uporabljenih izpitnih pripomočkih in napravah, o izpitnih vprašanjih po posameznem kandidatu (razen osebnih podatkov kandidatov) in uspeh kandidatov, dokumente o posameznem izpitnem roku (razen osebnih podatkov kandidatov) iz katerih je razviden način in datum prijavljanj kandidatov posameznikov in kandidatov s strani pooblaščenih izvajalcev tečajev za voditelja čolna (razen osebnih podatkov kandidatov) in zapiske izpitnih komisij za posamezne roke o lokaciji, poteku, izpitnih vprašanjih po posameznem kandidatu (razen osebnih podatkov kandidatov) in uspeh kandidatov. V nadaljevanju obrazložitve izpodbijane odločbe izhaja, da je tožena stranka obravnavala zahtevo prosilca le v tistih delih glede katerih so izpolnjeni vsi pogoji iz 1. odstavka 4. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS št. 24/03 - 61/05 - ZDIJZ), kot so - priročniki ali programi za izvedbo in organizacijo tečajev oziroma usposabljanj; odločbe, s katerimi se dovoli ali podaljša dovoljenje za izvajanje tečajev z namenom izobraževanja kandidatov za pridobitev potrdila za upravljanje z VHF GMDSS postajo in predpisana dokazila, ki jih je potrebno priložiti za njihovo izdajo; prijave za pristop k VHF GMDSS izpitu; sklepe o imenovanju izpitne komisije za opravljanje izpita za pridobitev potrdila za upravljanje z VHF GMDSS postajo; zapisnike o poteku izpita za pridobitev potrdila o usposobljenosti za upravljanje z VHF GMDSS postajo; potrdila o opravljenem tečaju na simulatorju za ravnanje z VHF in DSC GMDSS radijsko postajo; zapisnike o pregledu in izpolnjevanju pogojev, ki jih morajo pravne in fizične osebe izpolnjevati za usposabljanje kandidatov za opravljanje tečajev za voditelja čolna ter tečajev za preizkus znanja za upravljanje čolna; pooblastila za opravljanje tečajev za izpite za voditelja čolnov in preizkus znanja za upravljanje čolnov, predpisana dokazila, ki jih je potrebno priložiti za njihovo izdajo in cdini sklep, s katerim se je vloga za izdajo pooblastila zavrgla; prijave za pristop k izpitu za voditelja čolna; sklepe o sestavi izpitne komisije in imenovanju izpraševalcev za izpit "Voditelj čolna" in za strokovni izpit za pridobitev naziva "Mornar motorist v obalnem morju"; zapisnike o poteku izpita za "Voditelja čolna"; prošnje za pristop k strokovnemu izpitu za pridobitev naziva "Mornar - motorist v obalnem morju", odločbe o izpolnjevanju predpisanih pogojev za pristop k opravljanju strokovnega izpita za pridobitev naziva "Mornar motorist v obalnem morju" in predpisana dokazila, ki jih je potrebno priložiti za njihovo izdajo; zapiske o opravljenem strokovnem izpitu za pridobitev naziva "Mornar motorist v obalnem morju". V nadaljevanju ugotavlja, da je ob upoštevanju določb 1. točke 1. odstavka 6. člena in 8. ter 9. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS št. 86/04 - ZVOP-1) ugotovila, da večina zahtevanih podatkov vsebuje veliko osebnih podatkov, ki izpolnjujejo pogoje iz 6. člena ZVOP-1 in omogočajo določitev oziroma določljivost konkretne fizične osebe in s tem razkritje varovanega osebnega podatka. Kljub navedenemu pa ocenjuje, da dokumenti ne vsebujejo tolikšnega števila varovanih osebnih podatkov, da bi bil dostop do njih lahko v celoti zavrnjen ali da bi bil delni dostop nemogoč oziroma za tožečo stranko v celoti nesmislen. Zato je potrebno tiste dele dokumentov, ki

predstavljajo varovan osebni podatek, kot izjemo iz 3. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ, iz dokumentov izločiti glede imen in priimkov javnih uslužbencev ki so navedeni v zahtevanih dokumentih pa so javni, saj gre za izjemo določeno v 3. odstavku 6. člena ZDIJZ, ki določa, da se informacije ne glede na določbe 1. odstavka 6. člena ZDIJZ dovoli, če gre za podatke, ki so povezani z delovnim razmerjem javnega uslužbenca. Javni uslužbenci tako niso upravičeni pričakovati zasebnosti glede podatka o njihovem imenu in priimku. Glede podatkov, ki se nanašajo na podatke o gospodarskih družbah, imenih in priimkov družbenikov in imenih in priimkov odgovornih oseb gospodarskih družb pa tožena stranka meni, da jih zaradi proste dostopnosti v javnih knjigah ni potrebno prekrivati, črtati ali brisati na nobenem od zahtevanih dokumentov. Glede dokumentov, ki vsebujejo informacijo, ki je zavarovana z Zakonom o avtorskih in sorodnih pravicah pa tožena stranka ugotavlja, da mora organ prosilcu za zahtevano informacijo, ki je zavarovana skladno z navedenim zakonom, omogočiti le vpogled in ne omogočiti pridobivanja informacije v katerikoli drugi obliki. Iz pregleda dokumentacije je namreč bilo ugotovljeno, da so k vlogam za pridobitev dovoljenja za organizacijo in izvedbo tečajev priloženi priročniki ali programi za izvedbo in organizacijo tečajev v pisni obliki. Ti priročniki ali programi pa v skladu s 7. členom Zakona o avtorskih in sorodnih pravicah sodijo v kategorijo pisanih del, ki so primeroma naštetje v 2. členu istega zakona. Zato je bilo odločeno, kot je razvidno iz 3. točke izreka odločbe, da mora organ prosilcu glede priročnikov in programov za izvedbo in organizacijo tečajev, ki so priloženi posameznim vlogam za pridobitev dovoljenja za organizacijo in izvedbo tečajev, omogočiti le vpogled. Glede delnega dostopa do informacij pa tožena stranka ugotavlja, da ga je potrebno omogočiti vedno, ko delno razkritje ne bi ogrozilo zaupnosti varovanih informacij in če tehnične možnosti to dopuščajo. Tako je bilo ugotovljeno, da bi delni dostop do prijav za pristop k preizkusu znanja za upravljanje čolna, prošelj za pristop k strokovnemu izpitu za pridobitev naziva "Mornar - motorist v obalnem morju", prijav za pristop k VHF GMDSS izpitu in prijav za pristop k izpitu za voditelja čolna, bil nedopusten, saj dokumenti zaradi popolne izgube vrednosti ne bi bili smiselni za prosilca zato je bilo odločeno, kot izhaja iz 2. točke izreka, da organ prosilcu ni dolžan posredovati navedenih prijav in prošelj.

Tožeča stranka v tožbi navaja, da odločitev tožene stranke nima podlage v določilih Zakona o splošnem upravnem postopku. Tožena stranka je namreč v uvodu odločbe napačno uporabila določbe predpisa, na katere opira svojo odločitev v meritornem delu, v nasprotju pa je tudi z njeno obrazložitvijo. V uvodu odločbe se namreč sklicuje na uporabo 2. odst. 252. čl. Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju: ZUP), v obrazložitvi pa navaja podlago po 2. odst. 251. čl. ZUP. Dejstvo je, da je informacijski pooblaščenec sam opravil dopolnilni postopek s tem, ko je opravil ogled *in camera*, ki ga opredeljuje 251. čl. ZUP. Tožena stranke je namreč s tem izvedla dokazni postopek, ko je pristopila k ogledu "in camera", kjer je lahko popolnoma pravilno ugotovila dejansko stanje v zvezi z zahtevanimi podatki. V kolikor se je odločila na podlagi tako ugotovljenega dejanskega stanja sama rešiti zadevo drugače, kot je bila rešena z odločbo prve stopnje, ki jo je izdala tožeča stranka, bi morala njeno odločbo odpraviti in potem s svojo odločbo sama rešiti zadevo. Tako pa se v bistvu sklicuje v izreku svoje odločbe tudi na odločbo prve stopnje in pri tem citira 2. odst. 252. čl. ZUP. Citirano določilo bi prišlo v poštev, če bi informacijski pooblaščenec, kot organ druge stopnje ugotovil, da je odločba tožeče stranke glede ugotovljenih dejstev in glede uporabe zakona pravilna, da pa se da namen, zaradi katerega je bila odločba izdana doseči tudi z drugimi, za stranko ugodnejšimi sredstvi. V tem primeru bi pač spremenila odločbo prve stopnje. Toda kot že navedeno, je tožena stranka pristopila k izvajanju dopolnilnega postopka, s tem, ko je opravila sama ogled, kar pa ji je narekovalo glede na njeno odločitev odpravo odločbe tožeče stranke ter nato celotno odločitev o zahtevanih dokumentih in listinah. Navaja še, da je v tem primeru zaradi ugoditve zasebnemu interesu prosilca močno kršen javni interes državljanov Republike Slovenije. Prosilec namreč zahteva enormno število raznih dokumentov, odločitev tožene stranke, na kakšen način mu jih je tožeča stranka dolžna izročiti in omogočiti vpogled, pa terja ogromno dela in s tem v zvezi tudi stroškov, kar v končni posledici močno krši javni interes. Kršitev

javnega interesa je močnejša kot zadostitev zasebnemu interesu prosilca za pridobitev in vpogled tako obsežne dokumentacije tožeče stranke. Prosilcu pri njegovi zahtevi za pridobitev informacij javnega značaja res ni potrebno navajati razloga za svojo prošnjo, toda pri tehtanju, koliko njegova zahteva posega v javni interes, ki bi z realizacijo odločbe tožene stranke, bil močno prizadet je vendarle potrebno ocenjevati tudi to, da iz vlog prosilca ni razvidno, za kakšno zadevo in njegov zasebni interes mu bodo služili vsi ti zahtevani dokumenti in podatki. Tožena stranka je na ogledu "in camera" ugotovila, da tožeča stranka ne razpolaga z dokumenti v obliki kot jih zahteva prosilec. Tožeča stranka namreč nima tehnoloških zmogljivosti, ki bi omogočale pretvorbo zahtevanih dokumentov v elektronsko obliko. V zvezi s tem je pač tožena stranka v 4. tč. izreka izpodbijane odločbe naložila tožeči stranki dolžnost posredovati zahtevane dokumente, ki so navedeni v 10-ih alineah. Tožeča stranka opozarja, kaj bi pomenila realizacija predvsem 3., 4., 8 alinec 4. tč. izreka odločbe v delu, ki se nanaša na posredovanje zapisnikov o poteku izpita za voditelja čolna, potrdila o opravljenem tečaju na simulatorju za ravnanje z VHF in DSC GMDSS radijsko postajo in zapisnikov o poteku izpita za pridobitev potrdila o usposobljenosti za upravljanje z VHF GMDSS postajo. To namreč pomeni pripravo (omogočiti delni dostop zaradi varstva osebnih podatkov) in posredovanje kar 18.587 dokumentov. Na posredovanem dokumentu pa bi ob upoštevanju odločitve tožene stranke v 2. odst. 4. tč. izreka odločbe ostal samo podatek ali je izpit opravljen ali ne in podpis članov izpitne komisije, kar predstavlja statistični podatek o uspehu kandidatov pri izpitu. Teh dokumentov pa vendarle tožeča stranka ni dolžna izdelovati po veljavnih predpisih. Realizacija te zahteve in odločitve tožene stranke bi za takó majhen organ kot je tožeča stranka pomenilo, da bi bilo resno moteno poslovanje organa v času, ko bi pripravljala dokumente za realizacijo odločitve. Tožeča stranka ima zaposlenih 44 delavcev, od tega 27 v sektorju Kapitanija (Izpostava Piran, Izpostava Izola), kjer pristaniški nadzorniki opravljajo delo v izmenah (na 12 ur), 5 delavcev v sektorju Pomorska inšpekcija, 5 delavcev v sektorju pristaniška infrastruktura in finance in 5 delavcev v Sektorju za pomorske listine in splošne zadeve ter še tajnico direktorja in direktorja. Uradne ure pa so vsak delovni dan od 9. do 12. ure in od 12.30 do 14. ure, ob sredah pa do 16. ure. V primeru priprave zahtevanih podatkov oziroma realizacije izpodbijane odločbe bi tožeča stranka ne mogla zagotoviti opravljanja svoje dejavnosti v času uradnih ur za občane Republike Slovenije na področju svojega dela, ki se nanaša na izvajanje izpitov za voditelje čolnov, preizkusa znanja VHF GMDSS izpita, izdaje pomorskih knjižic, pomorskih listin, izvajanja izpitov za pomorščake ter vpis ladij v slovenski ladijski register. Poleg tega se dokumentacija nahaja pri treh uradnikih Sektorja za pomorske listine in splošne zadeve, ki pa imajo uradne ure za stranke prav vsak dan. To bi tudi pomenilo, da bi vsi ti isti uradniki, ki so polno zaposleni s tekočim delom in uradovanjem v času uradnih ur za svoje stranke, morali pripraviti zahtevane dokumente za delni dostop, kot to nalaga odločba tožeče stranke glede na določila Zakona o varstvu osebnih podatkov. Dela tako ne bi mogli opravljati zaposleni iz drugih sektorjev, saj bi bilo s tem moteno tudi delo z njihovega področja. Kapetanije namreč zagotavljajo varnost plovbe na morju, inšpektorji opravljajo inšpekcijske nadzore in so večinoma na terenu. Vse to nakazuje na to, da bi za pridobitev in izročitev dokumentov prosilcu tako, kot to narekuje odločba tožene stranke, bil v mnogo večji meri prizadet javni interes državljanov, saj bi v tistem času ne mogla zagotavljati polnega dela v uradnih urah. Škoda, ki bi s tem nastala državljanom, ko bi lahko prišlo tudi do opustitve inšpekcijskega nadzora na terenu oziroma do zmanjšanja varnosti plovbe na morju, nedvomno močno pretehta zasebni interes prosilca za pridobitev vse te obsežne dokumentacije. Glede na dosedanje vloge prosilcev ni možno zaključiti, ali bi mu zaradi tega, ko bi bila njegova zahteva zavrnjena v obsegu, kot je to storila tožeča stranka z odločbo, št. 041-4/2005-7 z dne 31.3.2005, sploh nastala kakršnakoli škoda. Še manj pa bi šlo za nepopravljivo škodo. Glede na vse navedeno predlaga, da se tožbi ugodi in se izpodbijana odločba tožene stranke v 2., 3., 4., 7., 8., 9. in 10. alinei 4. točke izreka, odpravi, zahteva tožeče stranke za dostop do informacij javnega značaja za posredovanje sklepov o imenovanju izpitne komisije za opravljanje izpita za pridobitev potrdila za upravljanje z VHF GMDSS postajo, zapisnike o poteku izpita za pridobitev potrdila o usposobljenosti za upravljanje VHF GMDSS postajo, potrdila o opravljenem tečaju na simulatorju za ravnanje VHF in

DSC GMDSS radijsko postajo, sklepe o sestavi izpitne komisije in imenovanju izpraševalcev za izpit "Voditelj čolna" in za strokovni izpit za pridobitev naziva "Mornar motorist v obalnem morju", zapisnike o poteku izpita za "Voditelja čolna", odločbe o izpolnjevanju predpisanih pogojev za pristop k opravljanju strokovnega izpita za pridobitev naziva "Mornar motorist v obalnem morju" in predpisana dokazila ki jih je potrebno priložiti za njihovo izdajo ter zapisnike o opravljanemu strokovnem izpitu za pridobitev naziva "Mornar motorist v obalnem morju" pa zavrne.

Tožena stranka v odgovoru na tožbo navaja, da pritrjuje tožbenemu ugovoru, v katerem tožeča stranka navaja, da je bil z namenom popolne in pravilne ugotovitve dejanskega stanja v zvezi z zahtevanimi podatki, opravljen ogled "in camera" in s tem izveden dokazni postopek, na podlagi katerega je bil opravljen dopolnilni postopek, kot ga opredeljuje 251. člen Zakona o splošnem upravnem postopku. Ker napisano jasno izhaja tudi iz obrazložitve izpodbijane odločbe je v skladu s 1. odstavkom 223. člena Zakona o splošnem upravnem postopku popravila pomoto, do katere je prišlo pri pisanju uvoda izpodbijane odločbe ter v skladu z 2. odstavkom 223. člena Zakona o splošnem upravnem postopku dne 17.5.2006 izdala popravni sklep s katerim je številko člena 252., zapisanega v uvodu, popravila v 251. Glede ugovora tožeče stranke v zvezi s 7., 9. in 10. alineje 4. tč. izreka v povezavi z 5. stranjo obrazložitve izpodbijane odločbe, pa v celoti vztraja pri vseh svojih dosedanjih ugotovitvah, katere so v obrazložitvi izpodbijane odločbe izčrpno obrazložene. Pri tem posebej poudarja, da je v zvezi z vsemi zahtevanimi dokumenti - dokazili za vse kandidate za izpit "Mornar motorist v obalnem morju", potrdila ugotovitve tožeče stranke le v zvezi z ugovorom prosilca, da predhodno navedenega izpita ni opravljajo le šest kandidatov, kot je jasno razvidno iz obrazložitve izpodbijane odločbe. V tem delu ugovora prosilca je zavrnila še njegov ugovor, da bi morale biti iz prejetih kopij vlog kandidatov za pridobitev naziva "Mornar motorist v obalnem morju" razvidno, ali so bile fotokopirane vloge overjene. Kot namreč izhaja iz II. tč. izreka odločbe št. 041-4/2005/7, z dne 31.3.2005, in je podrobneje obrazloženo v 7. in 8. odstavku na 2. strani njene obrazložitve, je tožeča stranka pritožniku omogočila delni dostop le do vlog kandidatov za pridobitev naziva "Mornar motorist v obalnem morju", medtem ko je njegovo zahtevo v preostalem delu in sicer po posredovanju vseh dokumentov - dokazil za vse kandidate za izpit "Mornar motorist v obalnem morju", zavrnila. Zato je, kot izhaja iz 7. strani obrazložitve izpodbijane odločbe, presojala prosilčevo zahtevo po posredovanju vseh dokumentov v zvezi z izpitom "Mornar - motorist v obalnem morju" z vidika vseh dokumentov, naštetih tudi v zapisniku o ogledu "in camera". Kot torej jasno izhaja iz izreka in obrazložitve izpodbijane odločbe, se je z vidika dostopa do informacij javnega značaja opredelila do vseh posamičnih zahtevanih dokumentov v zvezi z izpitom "Mornar motorist v obalnem morju", pri tem pa potrdila odločitev tožeče stranke le v delu, v katerem je prosilec ugovarjal glede števila kandidatov. V zvezi z navedbami tožeče stranke, da je prosilcu zahtevano dokumentacijo iz 2. in 7. alineje 4. tč. izreka izpodbijane odločbe že posredovala, pa pojasnjuje, da je na ogledu "in camera", kot izhaja iz zapisnika in izpodbijane odločbe, ugotovila, da tožeča stranka ne razpolaga s tehnološkimi dokumenti za pretvorbo zahtevanih dokumentov v elektronsko obliko, v kateri je prosilec dokumente zahteval. Zato je tožena stranka v izpodbijani odločbi ponovno in v celoti presojala prosilčevo zahtevo tudi z vidika posredovanja fotokopij, torej z vidika nove oblike zahtevanih informacij, in v zvezi s tem ponovno in v celoti odločila glede vseh točk zahteve. V nadaljevanju pa navaja, da je zmotno mnenje tožeče stranke, da lahko razlog za zavrnitev dostopa do informacije javnega značaja predstavlja "veliko dela". ZDIJZ namreč v 1. odst. 6. čl., upoštevajoč tudi javni interes, taksativno našteva 11 izjem od prostega dostopa do informacij javnega značaja in "veliko dela" ni ena izmed njih. Motnja pri delovanju organa, na katero se tožeča stranka prav tako sklicuje, pa v skladu s 6. čl. ZDIJZ sicer lahko predstavlja eno izmed izjem, vendar le, če in ko je poleg tega najprej izpolnjen (kumulativni) pogoj, da gre pri zahtevani informaciji za razkritje internega dokumenta organa. To pa v obravnavani zadevi, kot je jasno razvidno iz obrazložitve izpodbijane odločbe, zahtevani dokumenti niso. Z nasprotnim stališčem od pravkar opisanega bi uvedli novo izjemo oziroma izključitev od prosto dostopnih informacij javnega značaja, ki so taksativno našteje

v 6. čl. ZDIJZ. Tožena stranka pri tem poudarja, da je bilo pri sprejemanju ZDIJZ večkrat poudarjeno, da naj bi bile vse izjeme določene v 6. čl. ZDIJZ, kar je izjemno dobro s stališča pravne varnosti in predvidljivosti in s stališča načela odprtosti, kot temeljnega načela ZDIJZ. Javnost in odprtost delovanja organov oziroma načelo odprtosti je v moderni teoriji javne uprave eno temeljnih načel. Pomeni, da je proces odločanja javnih oblasti odprt za vse z namenom, da lahko vsi, predvsem državljani, tvorno sodelujejo pri sprejemanju odločitev in da lahko pridobivajo vse javne informacije o delu javnih organov. Načelo odprtosti ima torej dve sestavini: - javnost delovanja javnih oblasti, ki mora zagotavljati informacije o svojem delu in pravico dostopa do dokumentov javnih oblasti (načelo transparentnosti delovanja); oblike aktivnega sodelovanja javnosti pri odločanju javnih oblasti. Če bi uvajali druge, neutemeljene izjeme od prosto dostopnih informacij, bi lahko skoraj v celoti razveljavili pravico do dostopa, kar ni v skladu z namenom zakonodajalca, saj naj bi bile izjeme od dostopa do informacij javnega značaja predpisane le z ZDIJZ. Pravica do dostopa do informacij javnega značaja je določena v 2. odst. 39. čl. Ustave RS. Kot temeljna človekova pravica, v skladu z 2. in 3. odst. 15. čl. Ustave RS, sicer vsebuje zakonski pridržek, da pravica sploh ne velja v primerih, ki jih določa zakon. Vendar ZDIJZ in področni zakoni, ki urejajo delovanje in poslovanje tožeče stranke, te možnosti ne urejajo v smislu obravnavanega primera oziroma če bi jo, bi morala biti zakonska ureditev taka, da bi upoštevala načelo sorazmernosti in dopustila poseg v to človekovo pravico le v tistem obsegu, ki je nujno potreben za dosego namena, zaradi katerega so človekove pravice omejene. Veliko dela pa ne more in ne sme biti razlog za to. Slednje izhaja tudi iz 16. čl. Ustave RS, ki določa razloge in kriterije za začasno omejitev človekovih pravic, kadar ti v skladu s 15. čl. Ustave RS niso v naprej določeni z ustavno ali zakoni. Na vidik slednjega je tožena stranka predhodno že opozorila. Nadalje pa tožena stranka še opozarja, da tudi z vidika 16. čl. Ustave RS "veliko dela" ne more predstavljati eno izmed dovoljenih omejitev za izvrševanje ustavne človekove pravice dostopa do informacij javnega značaja. Pri tem tožena stranka poudarja, da ima tožeča stranka v skladu z 2. in 5. odst. 19. čl. Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja (UL RS, št. 76/2005, v nadaljevanju Uredba) možnost zaračunati materialne stroške fotokopiranja, ki presegajo 5.000,00 SIT. Če ti stroški presegajo znesek 20.000,00 SIT, lahko od prosilca, glede na določilo 3. odst. 20. čl., zaračuna tudi vnaprejšnji polog ter si tako povrne stroške, ki bi nastali z realizacijo izpodbijane odločbe. Zato tožena stranka meni, da je ugovor tožeče stranke v tem delu v celoti neutemeljen.

Sodišče uvodoma pojasnjuje, da je dne 1.1.2007 začel veljati Zakon o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/07 - ZUS-1), ki v 104. členu določa, da se za postopke, ki so v teku ob uveljavitvi tega zakona, uporabljajo določbe Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 50/97, 65/97, 70/00 in 45/06 - odl. US - ZUS), razen izjem, ki so določene v členih 105. do 107. ZUS-1.

Tožba ni utemeljena.

Po presoji sodišča je odločba tožene stranke pravilna in zakonita, ima opor v citiranih materialni predpisih ter izhaja iz podatkov v upravnih spisih. Tožena stranka je v obrazložitvi izpodbijane odločbe podala pravilne razloge za zavrnitev pritožbe. Sodišče zato v celoti sledi njeni obrazložitvi in ponovno ne navaja razlogov za svojo odločitev (2. odstavek 71. čl. ZUS-1). V zvezi z navedbami v tožbi pa še dodaja:

Glede uporabe določb Zakona o splošnem upravnem postopku (Ur. l. RS št. 80/99, 70/00, 52/02 in 73/04 - ZUP) v uvodu izpodbijane odločbe, sodišče ugotavlja, da že iz poteka postopka, ki ga je izvedla tožena stranka pred izdajo odločbe kar izhaja iz upravnih spisov in obrazložitve izpodbijane odločbe, nesporno izhaja, da je tožena stranka ravnala v skladu z 2. odst. 251. čl. ZUP in ne po 2. odst. 252. čl. ZUP, ki je kot očitna pomota zapisana v uvodu izpodbijane odločbe. To pomoto pa je tožena stranka tudi odpravila s popravnim sklepom št. 021-40/2005/8 z dne 17.5.2006.

Sicer pa je tudi po mnenju sodišča je zmotno mnenje tožeče stranke, da lahko razlog za zavrnitev dostopa do informacije javnega značaja predstavlja enormno število dokumentov, ki bi jih bilo potrebno prosilcu izročiti oziroma mu omogočiti vpogled, kar bi lahko pripeljalo do resne motnje v poslovanju organa tožeče stranke ker ne bi mogel zagotavljati opravljanja svoje dejavnosti v času uradnih ur za občane Republike Slovenije na področju svojega dela. Zakon o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS št. 24/03, 61/05, 28/06 in 51/06 - ZDIJZ) v 1. odstavku 6. člena namreč taksativno našteva 11 izjem od prostega dostopa do informacij javnega značaja, med katerimi pa ni enormnega števila dokumentov, ki jih prosilec zahteva od organa. Vse izjeme, ki omogočajo organu, da prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije so tudi sicer navedene le v 6. členu ZDIJZ, zato izjem do dostopa informacij javnega značaja, ni mogoče širiti preko taksativno naštetih izjem v 6. členu ZDIJZ. Pravica do dostopa do informacij javnega značaja je namreč določena v 2. odstavku 39. člena Ustave RS, ki določa, da ima vsakdo pravico dobiti informacije javnega značaja, za katero ima v zakonu utemeljen pravni interes, razen v primerih, ki jih določa zakon. Iz navedenega sledi, da gre pri dostopu do informacij javnega značaja za temeljno človekovo pravico, ki ni vezana na državljanstvo, zato ni mogoče zaslediti nasprotja med zasebnim in javnim interesom. Tožeča stranka tudi nima prav, ko navaja, da je potrebno ocenjevati tudi to, da iz vlog prosilca ni razvidno, za kakšno zadevo in zasebni interes prosilca bodo služili vsi zahtevani dokumenti in podatki. V 5. členu ZDIJZ je namreč le določeno, da so informacije javnega značaja prosto dostopne pravnim ali fizičnim osebam, ta prost dostop pa ni omejen z navajanjem razlogov prosilca zakaj določeno informacijo javnega značaja zahteva oziroma potrebuje, v 3. odstavku 17. člena ZDIJZ je celo določeno, da prosilcu ni treba pravno utemeljiti zahteve, ali izrecno označiti, da gre za zahtevo za dostop do informacije javnega značaja. Če iz narave zahteve izhaja, da gre za zahtevo za dostop do informacije javnega značaja po navedenem zakonu, organ obravnava zahtevo po tem zakonu. V zvezi z navedbo tožeče stranke, da ji bodo zaradi izvršitve izpodbijane odločbe nastali veliki stroški pa sodišče opozarja na določbe Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 76/05 - Uredba), ki v 19. členu določa cene materialnih stroškov, v 3. odstavku 20. člena iste Uredbe pa je določeno, da kadar organ ugotovi, da bodo materialni stroški posredovanja informacij presegli 20.000,00 SIT, lahko od prosilca zahteva vnaprejšnji polog. Po posredovanju informacij organ obračuna dejansko nastale stroške in prosilcu izda račun. V primeru, da polog presega dejanske materialne stroške, organ prosilcu ob posredovanju informacije vrne preseženi znesek. Če pa dejansko nastali stroški presegajo znesek vnaprejšnjega pologa, prosilec razliko plača v 15-ih dneh od prejema računa (4. odstavek 20. člena Uredbe).

Glede na vse navedeno je bil po oceni sodišča postopek pred izdajo izpodbijanega upravnega akta pravilen, izpodbijana odločba pravilna in na zakonu utemeljena, zato je tožbo, v skladu s 1. odstavkom 63. člena ZUS-1, kot neutemeljeno zavrnilo.

PRAVNI POUK: Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (1. odstavek 73. člena ZUS-1 v zvezi s 1. odstavkom 107. člena ZUS-1).

Nova Gorica, 4.10.2007

Predsednica senata:
Nevenka Zajc, l.r.

Ta tožba je soglasno zavrnila.
Boštjan ...
Nevenka Zajc